

Welkom op deze vijfde zondag van het kerkelijk jaar. De dag waarop wij wekelijks bij elkaar komen, ontleent zijn naam aan de zon. Vraag een kind om de zon te tekenen, en het laat meestal een ronde bol zien met stralen. De zon is bron van licht. Licht dat helderheid geeft, scherpte biedt en een bijdrage levert om te kunnen zien hoe de werkelijkheid in elkaar zit. In het evangelie van vandaag noemt Jezus zijn leerlingen licht, ja zelfs 'licht van de wereld'. Het zou mooi zijn als wij ons van tijd tot tijd (van zondag tot zondag) bewust worden dat er in ons een licht is dat onszelf, mensen naast ons en de wereld kan verlichten. Proberen we op dit moment uit de wirwar van het leven te geraken en het licht toe te laten in een moment van stilte....

Gebed

God, wij bidden U dat in ons werk, in onze houding, in onze relaties iets van Uw licht openbaar wordt. Behoed ons ervoor onder de korenmaat te blijven. Geef ons de oprechte wil iets van Uw licht te verspreiden. Dat vragen wij U omwille van Jezus die licht voor de wereld is. Amen

Jesaja 58:7-10 Mattheus 5:13-16

Overweging

Wie leerling van Jezus wil zijn, krijgt boodschappen die zo radicaal zijn dat ze onmogelijke idealen lijken. Zojuist klonk het: 'Jullie zijn het zout van de aarde', 'Jullie zijn het licht voor de wereld'. Wat kan dat betekenen? In elk geval is het een oproep: denk niet klein over

jezelf. Leg je niet neer bij het idee dat je een pion bent in het spel van alledaagse middelmatigheid. Durf te geloven in die onwaarschijnlijke boodschap van Jezus. Er is een bron in je van licht en smaak. Kruip niet onder de korenmaat maar laat je licht schijnen. Wees als zout en geef smaak aan de aarde die ons is gegeven als leefruimte.

‘Jullie zijn het zout van de aarde. Jullie zijn het licht voor de wereld.’ Woorden uit het evangelie zoals opgeschreven door Mattheus. Ze staan vlak na de Bergrede die wij vorige week lazen. Die Bergrede is een tegendraadse toespraak van Jezus over werkelijk geluk. Je zou er zelf niet gauw opkomen dat, zoals Jezus daar zegt, werkelijk geluk te vinden is bij mensen die nederig zijn, die treuren, die zachtmoedig zijn en hongeren naar gerechtigheid, die zuiver zijn van hart en vrede stichten. Liesbeth Jansen liet ons in haar overweging bij deze Bergrede zien hoe de woorden van Jezus diametraal staan tegenover de gangbare voorspellers van geluk zoals we die aantreffen in reclame en life style bladen. De levensstijl van Jezus berust niet op de regel ‘kom op voor jezelf’ en hij spoort niet aan eigenmachtig ‘alles uit je leven te halen’. Voor het evangelie zijn dat niet de wegen naar werkelijk geluk. De basis van echt geluk ligt niet in de mate waarop je macht kunt uitoefenen over het leven, maar in de mate waarin je er ontvankelijk voor kunt zijn. Het fundament voor ons geluk is niet de macht om de werkelijkheid naar eigen hand te kunnen zetten. Voorwaarde is dat je de werkelijkheid eerbiedigt. Probeer niet het leven te beheersen, maar laat het in zijn waarde. Zo kunnen we gelukkige mensen worden.

In die geest kunnen we aanvoelen wat het betekent zout van de aarde en licht voor de wereld te zijn. Het kenmerk en de trots van Jezus' leerlingen ligt niet in wat ze hebben, maar in wat ze zijn. Het verschil tussen die twee is door de dichter Ed Hoornik scherp verwoord (1952):

Hebben is hard. Is lichaam. Is twee borsten. / Is naar de aarde honger en dorsten. / Is enkel zinnen, enkel botte plicht.

Zijn is de ziel, is luisteren, is wijken, / Is kind worden en naar de sterren kijken, / En daarheen langzaam worden opgelicht.

Zijn is de ziel. Onze ziel: datgene wat ons het meest eigen is. We merken haar aanwezigheid wanneer we dingen niet doen voor de schone schijn of uit botte plicht, maar met hart en ziel. We merken het verschil tussen een bezielde groet en een berekenend lachje. Wat gebeurt vanuit de ziel geeft smaak aan wat we doen. Zo zijn mensen zout voor de aarde. We voelen ons deel van haar. We heersen niet over haar en putten haar niet uit.

Als onze ziel werkt, zijn we zout voor de aarde en licht van de wereld. De zondag is er om de ziel aan het licht te laten komen die de aarde bezielt, die haar smaak geeft en die haar aanschijn vernieuwt. Daar is oefening voor nodig. De zondag is zelf zo'n oefening, een oefendag van rust en licht, 'kind worden, naar de sterren kijken en langzaam daarheen worden opgelicht'. De zondag helpt ons tot het besef komen dat leerlingen van Jezus zout voor de aarde zijn en licht van de wereld.

Voorbede

Laten we ons gebed met liefde richten tot God die ons aanstelt als rentmeesters van zijn schepping. Dat wij met een zuiver hart zijn schepping bewaren en smaak geven.

Dat wij smaak geven aan het leven van medemensen,
Dat het licht in onszelf mag uitstralen naar mensen die in het donker leven.

Voor mensen die op de vlucht zijn voor oorlog en geweld,
Dat zij naast onderdak en voedsel
Ook vriendschap vinden bij medemensen.

God, onze Vader, wat u verborgen houdt voor wijzen en verstandigen,

Onthult U aan eenvoudigen van hart.

Help ons om in alle eenvoud te leven naar Uw woord.

Behoed onze ziel, opdat wij zout zijn voor de aarde en licht in de wereld.